मणिकर्णिकाष्टकम्

மணிகர்ணிகாஷ்டகம்

(1)

त्वत्तीरे मणिकर्णिके हरिहरौ सायुज्यमुक्तिप्रदौ
वादं तौ कुरुतः परस्परमुभौ जन्तोः प्रयाणोत्सवे ।
मद्रूपो मनुजोऽयमस्तु हरिणा प्रोक्तःशिवस्तत्क्षणा –
त्तन्मध्याद्भृगुलाञ्छनो गरुडगः पीताम्बरो निर्गतः ॥

த்வத்தீரே மணிகர்ணிகே ஹரிஹரௌ ஸாயுஜ்ய
முக்திப்ரதௌ
வாதம் தௌ குருத: பரஸ்பரமுபௌ ஜந்தோ:
ப்ரயாணோத்ஸவே!
மத்ரூபோ மனுஜோ஽யமஸ்து ஹரிணா ப்ரோக்த:
சிவஸ்தத்க்ஷணாத்!
தன்மத்யாத்ப்ருகுலாஞ்சனோ கருடக: பீதாம்பரோ
நிர்கத:!!

ஹே மணிகர்ணிகே! உனது கரையில் ஸாயுஜ்ய முக்தி வழங்கும் ஹரியும் ஹரனும் ஒருவருக்கொருவர், ஒரு பிராணி மரிக்கும் தருவாயில் வாதம் செய்வார்கள் - ஹரி சிவனிடம் கூறினார் - 'இந்த மனிதன் என்னைப் போன்றிருக்கட்டுமே' - என்று. உடனேயே அந்த மனிதன் சரீரத்திலிருந்து, பிருகு மஹர்ஷியின் அடையாளத்துடனும், கருட வாகனத்துடனும், பீதாம்பரத்துடனுமாக வெளியேறினான்.

(2)

इन्द्राद्यास्त्रिदशाः पतन्ति नियतं भोगक्षये ये पुन –
र्जायन्ते मनुजास्ततोऽपि पशवः कीटाः पतङ्गादयः ।
ये मातर्मणिकर्णिके तव जले मज्जन्ति निष्कल्मषाः
सायुज्येऽपि किरीटकौस्तुभधरा नारायणाः स्युर्नराः ॥

இந்த்ராத்யாஸ்த்ரிதசா: பதந்தி நியதம் போகக்ஷயே யே
புன:
ஜாயந்தே மனுஜாஸ்ததோऽபி பசவ: கீடா:
பதங்காதய:!
யே மாத: மணிகர்ணிகே தவ ஜலே மஜ்ஜந்தி நிஷ்கல்மஷா:
ஸாயுஜ்யேऽபி கிரீடகௌஸ்து பதரா நாராயணா:
ஸ்யுர்நரா:!!

தேவராகியிருப்பவர்கூட ஒரு சமயம் - புண்ய பலமாக போகக் காலம் முடிந்தவுடன் மனிதராகவோ, பசுக்களாகவோ, பறவை பூச்சிகளாகவோ தான் பிறக்கிறார்கள். ஆனால், ஹேதாயே! மணிகர்ணிகே! உனது ஜலத்தில் ஸ்னானம் செய்தவர்கள் பாபம் நீங்கி ஸாயுஜ்ய நிலையிலும் கிரீடம், கௌஸ்துபம் தாங்கிய நாராயணர்களாக ஆகிவிடுகிறார்களே!

(3)

काशी धन्यतमा विमुक्तिनगरी सालंकृता गङ्गया
तत्रेयं मणिकर्णिका सुखकरी मुक्तिर्हि तत्किङ्करी ।
स्वर्लोकस्तुलितः सहैव विबुधैः काश्या समं ब्रह्मणा
काशी क्षोणितले स्थिता गुरुतरा स्वर्गो लघुत्वं गतः ॥

காசீ தன்யதமா விமுக்திநகரீ ஸாலங்க்ருதா கங்கயா
தத்ரேயம் மணிகர்ணிகா ஸுககரீ முக்திர்ஹி
தத்கிங்கரீ!
ஸ்வர்லோக ஸ்துலித: ஸஹைவ விபுதை: காச்யா ஸமம்
ப்ரஹ்மணா
காசீ க்ஷோணிதலே ஸ்திதா குருதரா ஸ்வர்கோ
லகுத்வம் கத:!

புண்ணியமான காசீ க்ஷேத்ரம் மோக்ஷத்தை கொடுக்க வல்லது. அதிலும் கங்கையுடன் சேர்ந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல், சாச்வத சுகத்தை (மோக்ஷத்தை) கொடுப்பதான

மணிகர்ணிகையும் அங்குள்ளது. ஆகவே, பிரம்மதேவன் காசீ க்ஷேத்ரத்தையும் ஸ்வர்கத்தையும் எடைபோட்டதில், காசீ மிககனம் கொண்டதால் பூமியில் தட்டியது, ஸ்வர்கம் எடை குறைவால் லகுவானது.

(4)

गङ्गातीरमनुत्तमं हि सकलं तत्रापि काश्युत्तमा
तस्यां सा मणिकर्णिकोत्तमतमा यत्रेश्वरो मुक्तिदः ।
देवानामपि दुर्लभं स्थलमिदं पापौघनाशक्षमं
पूर्वोपार्जितपुण्यपुञ्जगमकं पुण्यैर्जनैः प्राप्यते ॥

கங்காதீரமனுத்தமம் ஹி ஸகலம்; தத்ராபி காச்யுத்தமா
தஸ்யாம் ஸா மணிகர்ணிகோத்தமதமா
யத்ரேச்வரோ முக்தித:!
தேவானாமபி துர்லபம் ஸ்தலமிதம் பாபௌக நாசக்ஷமம்
பூர்வோபார்ஜிதபுண்ய புஞ்ஜகமகம்
புண்ணயைர்ஜனை: ப்ராப்யதே!!

கங்கைக்கரைபிரதேசம் முழுதுமே புண்யமானது, அதிலும் காசீ மிக உத்தமக்ஷேத்ரம், அதிலும், ஈச்வரன் முக்தி வழங்குமிடமான மணிகர்ணிகை மிக மிக உத்தமமானது. பாபத்தைப் போக்கும் இந்த மணிகர்ணிகைஸ்தலம் தேவருக்கும் கிடைத்தற்கரியது; முன்பிறவியில் செய்த புண்யக் குவியலால் ஆன்றோர்க்கு மட்டுமே கிடைக்கக் கூடியது.

(5)

दुःखाम्भोधिगतो हि जन्तुनिवहस्तेषां कथं निष्कृतिः
ज्ञात्वा तद्धि विरिञ्चिना विरचिता वाराणसी शर्मदा ।
लोकाःस्वर्गमुखास्ततोऽपि लघवो भोगान्तपातप्रदाः
काशी मुक्तिपुरी सदा शिवकरी धर्मार्थमोक्षप्रदा ॥

து:காம்போதி கதோ ஹி ஜந்து நிவஹஸ்தேஷாம் கதம்
நிஷ்க்ருதி:
ஜ்ஞாத்வா தத்ஹி விரிஞ்சிநா விரசிதா
வாராணஸீ சர்மதா!
லோகா: ஸ்வர்க முகாஸ்ததோ஽பி லகவோ
போகாந்தபாதப்ரதா:
காசீ முக்தி புரீ ஸதாசிவகரீ தர்மார்த்த மோக்ஷப்ரதா!!

உலகத்தில் பிறந்த உயிரினங்கள் துன்பக்கடலில் விழ, அவர்களுக்கு விடிவுதான் எப்படி? என்றெண்ணி பிரம்மன் மங்கலம் பயக்கும் காசியை தோற்றுவித்துள்ளார். உலக மக்கள் சுவர்கத்தை நாடுகின்றனர். ஆனால் சுகானுபவத்தின் பின் வீழ்ச்சியைத்தான் அவை தருகின்றன. காசியோ தர்மம், அர்த்தம், மோக்ஷம் இவற்றை பயக்கும் முக்திபுரியாகும்.

(6)

एको वेणुधरो धराधरधरः श्रीवत्सभूषाधरः
योऽप्येकः किल शङ्करो विषधरो गङ्गाधरोमाधवः ।
ये मातर्मणिकर्णिके तव जले मज्जन्ति ते मानवाः
रुद्रा वा हरयो भवन्ति बहवस्तेषां बहुत्वं कथम् ॥

ஏகோ வேணுதரோ தராதரதர: ஸ்ரீவத்ஸ பூஷாதர:
யோ஽ப்யேக: கில சங்கரோ விஷதரோ கங்காதரோ
மாதவ:!
யே மாதர்மணிகர்ணிகே தவ ஜலே மஜ்ஜந்தி தே மானவா:
ருத்ரா வா ஹரயோ பவந்தி பஹவஸ்தேஷாம்
பஹுத்வம் கதம்!!

புல்லாங்குழல், கோவர்தன மலை, ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற அலங்காரம் இவற்றை தரிப்பவர் ஒரு கிருஷ்ணர்தானே! சங்கரர் என்பவரும் விஷம் உண்டவர், கங்கையை தலையில் கொண்டவர், உமையின் பர்த்தாவாகியவரும் ஒருவர்தான். ஆனால் தாயே மணிகர்ணிகே! உனது பிரவாஹத்தில் பலர் மூழ்கி, பல ருத்ரர்களாகவும், பல விஷ்ணுவாகவும் ஆவது தான் எப்படியோ! ஆச்சர்யம் இது!

(7)

त्वत्तीरे मरणं तु मङ्गलकरं देवैरपि श्लाघ्यते
शक्रस्तं मनुजं सहस्रनयनैर्द्रष्टुं सदा तत्परः।
आयान्तं सविता सहस्रकिरणैः प्रत्युद्गतोऽभूत्सदा
पुण्योऽसौ वृषगोऽथवा गरुडगः किं मन्दिरं यास्यति ॥

த்வத்தீரே மரணம்து மங்கல கரம் தேவை ரபி ச்லாக்யதே
சக்ரஸ்தம் மனுஜம் ஸஹஸ்ரநயனை: த்ரஷ்டும்
ஸதா தத்பர:!
ஆயாந்தம் ஸவிதா ஸஹஸ்ரகிரணை:ப்ரத்யுத்கதோऽ
பூத் ஸதா
புண்யோऽஸௌ வ்ருஷகோऽதவா கருடக: கிம்
மந்திரம் யாஸ்யதி!!

ஹேமணிகர்ணிகே! உனது தீரத்தில் மரணமெய்துவது தேவர்களே போற்றும் படி மங்கலகரமானது, இந்திரன் அப்படி மரித்த ஒருவரை ஆயிரம் கண்களாலும் காண விழைகிறான்; சூர்யன் தன் பக்கம் வந்து கொண்டிருக்கிற அவனை எதிர் கொண்டு அழைக்கிறார். ஆகவே, அவன் வ்ருஷபத்தின் மீதோ, கருடன் மீதோ ஏறி ஏதோ ஒரு கோயிலை அடையப் போகிறான்.

(8)

मध्याह्ने मणिकर्णिकास्नपनजं पुण्यं न वक्तुंक्षमः
स्वीयैरब्दशतैश्चतुर्मुखधरो वेदार्थदीक्षागुरुः।
योगाभ्यासबलेन चन्द्रशिखरस्तत्पुण्यपारंगत –
स्त्वत्तीरे प्रकरोति सुप्तपुरुषं नारायणं वा शिवम्।

மத்யாஹ்னே மணிகர்ணிகாஸ்நபனஜம் புண்யம்
ந வக்தும் க்ஷம:
ஸ்வீயை ரப்தசதை: சதுர்முகதரோ வேதார்த்த
தீக்ஷா குரு:!
யோகாப்யாஸ பலேந சந்த்ர சிகரஸ்தத்புண்யபாரங்கத:
த்வத்தீரே ப்ரகரோதி ஸுப்தபுருஷம் நாராயணம்
வா சிவம்!!

மத்யான வேளையில் மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானம் செய்வதன் பயனாக புண்யம் உண்டாவதை சொல்ல இயலாது. சதுர்முக பிரம்மா அதாவது வேதார்த்தத்தை விளக்கியவர் - அல்லது சந்த்ரசேகரர் யோகாப்யாஸபலத்தால் அந்த புண்யத்தின் எல்லைக்கே போய் உனது தீரத்தில் மரித்தவனை நாராயண னாகவோ சிவனாகவோ செய்து விடுகிறார்.

(9)

कृच्छ्रै: कोटिशतै: स्वपापनिधनं यच्चाश्वमेधै:फलं
तत्सर्वं मणिकर्णिकास्नपनजे पुण्ये प्रविष्टं भवेत्।
स्नात्वा स्तोत्रमिदं नर:पठति चेत्संसारपाथोनिधिं
तीर्त्वा पल्वलवत्प्रयाति सदनं तेजोमयं ब्रह्मण: ॥

க்ருச்ரை: கோடிசதை: ஸ்வபாபநிதனம் யச்சாச்வமதை: பலம்
தத்ஸர்வம் மணிகர்ணிகாஸ்நபனஜே புண்யே ப்ரவிஷ்டம்பவேத்!
ஸ்நாத்வா ஸ்தோத்ரமிதம் நர: படதி சேத் ஸம்ஸாரபாதோநிதிம்
தீர்த்வா பல்வலவத் ப்ரயாதிஸதனம் தேஜோமயம் ப்ரஹ்மண:!!

கோடிக்கணக்கில் செய்த க்ருச்சாசரணம் மூலமாக தத்தம் பாபங்களை போக்கிக் கொள்வதோ அல்லது பல அச்வமேதங் களால் உண்டாகும் பயனையோ மணிகர்ணிகையில் ஒரு முறை ஸ்நானம் செய்வதனால் பெற்று விட முடியும். அவ்வாறு ஸ்நானம் செய்து இந்தஸ்தோத்ரத்தை படிப்பவர், ஸம்ஸாரக் கடலை ஒரு குட்டையைக் கடப்பது போல் கடந்து பிரம்ம லோகம் எய்துவர்.

மணிகர்ணிகாஷ்டகம் முற்றிற்று.

